

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/43/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311201546
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2012:5311201546.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou v právnej veci navrhovateľky: O. S., rod. I., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX/XX, Č., okres Č., právne zastúpenej JUDr. Marekom Belkom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie, Fraňa Kráľa 1504, Čadca proti odporcovi: N. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V. Č. XXX/XX, Č., adresa pre doručovanie písomností: C. N. XXX, J., okres Č., o ochranu osobnosti,

rozhodol:

Súd konanie o tej časti rozsudového petitu, v ktorej žiadala pôvodne navrhovateľka, aby znel, že: „predmetný byt patrí do výlučného vlastníctva žalobkyne vo vzťahu, ku ktorej sa dopúšťal trestného činu - prečinu nebezpečného vyhrážania. Okrem žalovaného a žalobkyne v ňom bývajú aj maloleté deti N. S., nar. XX.XX.XXXX, A. S., nar. XX.XX.XXXX a K. S., nar. XX.XX.XXXX ako osoby žalovanému blízke“ z a s t a v u j e .

Súd návrh navrhovateľky, aby bolo zakázané žalovanému N. S., nar. XX.XX.XXXX priblížiť sa ku žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, zdržiavať sa v blízkosti jej obydla a vstupovať do bytu žalobkyne O. S., nar. XX.XX.XXXX, súp. číslo XXX, na parcele č. XXXX/XX, LV č. XXXX, katastrálneho územia Č., okres Č., obec Č., nachádzajúcom sa na X. poschodí obytného domu č. XXX, na V. ulici č. bytu XX z a m i e t a .

Súd navrhovateľke p r i z n á v a právo na náhradu trov konania v sume 49,-- €, ktorú sumu je odporca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. Mareka Belku, advokáta, so sídlom Advokátskej kancelárie, Fraňa Kráľa 1504, Čadca do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa pôvodne podaným návrhom zo dňa 07.03.2011 domáhala návrhom podľa § 13 Občianskeho zákonníka ochrany osobnosti spočívajúcej v zákaze, aby sa žalovaný N. S. priblížil k žalobníčke na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, zdržiaval sa v blízkosti jej obydla a vstupoval do bytu žalobníčky O. S., súpisné číslo XXX, na parcele č. XXXX/XX zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálneho územia Č., nachádzajúceho sa na 3. poschodí obytného domu č. XXX, na V. ulici v Č., číslo bytu XX. Ďalšou časťou rozsudového návrhu žiadala, aby súd rozhodol, že predmetný byt patrí do výlučného vlastníctva žalobníčky vo vzťahu, ku ktorej sa dopúšťal žalovaný trestného činu - prečinu nebezpečného vyhrážania. Okrem žalovaného a žalobkyne v predmetnom byte majú bývať aj maloleté deti N. S., nar. XX.XX.XXXX, A. S., nar. XX.XX.XXXX a K. S., nar. XX.XX.XXXX ako osoby žalovanému blízke. Žalobníčka žiadala, aby žalovaný bol zaviazaný nahradiť jej trovy konania.

Žalobníčka na pojednávaní pred súdom konanom dňa 11.09.2012 zobrala v časti svoj návrh späť čo do petitu, v ktorej žiadala, aby súd rozhodol, že predmetný byt patrí do výlučného vlastníctva žalobníčky vo vzťahu, ku ktorej sa mal dopúšťať trestného činu - prečinu nebezpečného vyhrážania sa odporca a rozhodnutia o tom, že okrem žalovaného a žalobkyne v byte bývajú aj maloleté deti N. S., A. S.,

K. S., ako osoby žalovanému blízke. Súd konanie o tejto časti návrhu zastavil pre späťvzatie návrhu na pojednávaní (čl. 115). A vzhľadom na to, že odporca nebol prítomný na pojednávaní súd uznesenie osobitne nevyhotovil, avšak rozhodnutie o zastavení konania je súčasťou výroku rozsudku, v ktorom súd rozhodoval vo veci samej.

Súd rozhodol a pojednával v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie konané dňa 11.09.2012 riadne a včas vykázané. Na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil, preto súd konal a rozhodol podľa § 101 ods. 2 OSP, v neprítomnosti odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľkou k návrhu, a to obsahom spisu Okresného súdu Čadca 10C/187/2010, najmä uznesením z 09.12.2010, ktorým súd nariadil predbežným opatrením a uložil odporcovi N. S. zákaz vstupovania do bytu č. XX, ktorý sa nachádza na X. poschodí bytového domu, súpisné číslo XXX, na pozemku KNC XXXX/XX na V. ulici č. XXX/XX v Čadci, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľnosti Správy katastra Čadca, pre katastrálne územie Č. na LV č. XXXX pod poradovým číslom XX a je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky O. S., rod. I.. Zároveň uložil navrhovateľke, aby v lehote do 90 dní odo dňa doručenia uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podala proti odporcovi návrh na začatie konania o ochranu osobnosti.

Súd vykonal dokazovanie ďalšími listinnými dôkazmi, výpisom z katastra nehnuteľnosti katastrálneho územia Čadca, LV č. XXXX, zápisnicou o trestnom oznámení OOPZ pod č. ČVS: ORP XXXX/OO-P., zápisnicou o vyžiadanom vysvetlení k doplneniu trestného oznámenia vo veci pod tou istou spisovou značkou, uznesením z 27.11.2010 v uvedenej trestnej veci, v ktorej vyšetrovateľ začal trestné stíhanie proti odporcovi a zároveň vzniesol obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona, návrhom okresného prokurátora v Č. pod Pv XXXX/XX z 09.02.2011, ktorým navrhol prokurátor vo veci obvineného N. S. dohodu o vine a treste pre skutok, ktorým mal odporca, po tom ako prišiel do predmetného bytu, nadávať svojej manželke O. S., že je kurva, že sa chodí po Kysuci kurviť a následne jej najmenej dvakrát povedal slová „nechám ťa zabiť, guľka ťa neminie“, pričom sa ju snažil chytiť pod krk, ale O. S. uskočila na bok, a tak ju udrhel do oblasti krku, pričom jej nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie, čo vzbudilo u O. S. dôvodnú obavu o život a zdravie a 26.11.2010 okolo 21.30 v mieste predmetného bytu, po tom ako prišiel pod vplyvom alkoholu do bytu, nadával svojej manželke O. S., že je kurva špinavá, vyjebaná, pričom keď chcela manželka od N. S. odísť, tak ju chytil okolo pása a povedal jej slová „mám ťa vyjebať z balkóna“, následkom čoho sa O. S. vytrhla a utekala k synovi do izby, čo vzbudilo u nej dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Ďalšími listinnými dôkazmi, ktorými je obsah spisu Okresného súdu Čadca, ktorý bol krátkou cestou zabezpečený pre účely oboznámenia na pojednávaní vo veci 3T/23/2011 a 2T/22/2012, v ktorom konaní je odporca trestne stíhaný pre prečin neplnenia vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom.

Zo spisu 3T/23/2011 menovite z rozsudku zo dňa 23.02.2011 mal súd preukázané, že odporca bol právoplatne uznaný vinný za skutky zo 04.11.2010 a 26.11.2010, ktoré sú vyššie podrobnejšie opísané a za tieto skutky bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona. Bol za tieto skutky uznaný vinným a odsúdený na päť mesiacov odňatia slobody so skúšobnou dobou 24 mesiacov a bolo mu uložené ochranné protialkoholické ambulantné liečenie.

Odporca sa písomne vyjadril k návrhu dňa 10.06.2011, v ktorom uvádzal, že neobmedzil a ani neohrozil súkromie manželky, nikdy neohrozil jej dôstojnosť, osobnú česť a dobrú povesť. Žalobkyňa ovplyvňuje svojím účelovým správaním a tvrdeniami súd, pretože vždy nezabudne podotknúť, že majú chorého syna a neustále sa na neho vyhovára, aby vzbudila ľútosť. Byt, v ktorom bývajú je vo výlučnom vlastníctve žalobníčky, ktorý získala nemorálnym spôsobom, tak že ho prinútila darovať predmetný byt sestre z dôvodu jeho podnikateľskej činnosti, a následne ho jej sestra prepísala len na žalobníčku, pričom ústna dohoda znela, že byt prepíše na oboch. V čase podania vyjadrenia tvrdil odporca, že alkohol nepožíva a nie je agresívny, dokonca sa s ním žalobníčka stretáva občas na káve, a stále sú v telefonickom kontakte. S deťmi je tiež v neustálom kontakte, a preto považuje rozsudochný petit za neobjektívny, najmä, že v mieste bydliska žil veľa rokov, udržiaval tam veľa priateľských kontaktov a chce sa stretávať s deťmi neobmedzene, na druhej strane svoju manželku má rád a nechce sa s ňou rozviesť.

Zo spisu 6C/89/2010 mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 04.05.2012 rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.06.2012.

Z výsluchu žalobníčky O. S. mal súd preukázané, že žalovaný v predmetnom byte nebýva, osobne sa s ňou často nekontaktuje, občas jej zatelefonuje, je niekedy vulgárny, ale už sa jej v súčasnej dobe nevyhráža, zdržiava sa na sídlisku, kde býva ona s deťmi, chodí tade, ale nenavštevuje ju. Na výslovné otázky súdu žalobníčka uvádzala, že naposledy bol žalovaný za deťmi asi pred pol rokom, nevošiel do bytu, bol iba pred dverami bytu a nevyhráжал sa jej. Možno teda povedať, že od vydania predbežného opatrenia, ktorým súd zakázal žalovanému vstup do bytu, sa odporca zdržiava fyzických a slovných útokov na jej osobu a na tomto návrhu trvá iba z toho dôvodu, že do budúca chce mať istotu, že ju nebude žalovaný ohrozovať a nebude sa voči nej správať násilnícky.

Súd vykonaným dokazovaním mal zistené, že v čase podania návrhu dňa 07.03.2011 pretrvával stav nezhôd medzi žalobníčkou a žalovaným, a tvrdenia žalobníčky boli preukázané v konaniach pred súdom, jednak vo veci 10C/187/2010, ktorým uznesením zo dňa 09.12.2010 vydal predbežné opatrenia, keď konštatoval, že navrhovateľka má dôvodnú obavu, že žalovaný bude v takejto trestnej činnosti, ktorá bola predmetom trestného stíhania pokračovať. V čase vydania predbežného opatrenia bolo neprávoplatne rozhodnuté i o jeho vzatí do väzby, a teda v čase vydávania predbežného opatrenia súd vychádzal z aktuálneho stavu zápisu práv k predmetnému bytu, kedy mal preukázané, že žalobníčka je výlučnou vlastníčkou uvedeného bytu v zmysle ust. § 70 ods. 1 Zákona NR SR č. 162/1995. Súd pri vydávaní predbežného opatrenia vychádzal aj z okolností jestvujúcich v rodine účastníkov s tromi deťmi, z ktorých jedno je ťažko zdravotne postihnuté, vyžadujúce si celodennú opateru svojej matky, a teda považoval za nezlučiteľné s Ústavou Slovenskej republiky a Medzinárodnými dohovormi o základných ľudských právach a Zákon č. 36/2005 Zb. o rodine, upravenými a zaručenými vzájomnými právami a povinnosťami manželov a rodičov a maloletých detí, a preto považoval návrh na vydanie predbežného opatrenia za dôvodný.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Upustenie od neoprávneného zásahu, ktorý sa týka osobnosti občana možno použiť len vtedy, keď zásah trvá v čase rozhodovania (komentár k § 13 Z III strana 180 - 181).

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že v čase rozhodovania súdu o predbežnom opatrení v konaní 10C/187/2010 Okresného súdu Čadca, ktorý zároveň uložil žalobníčke povinnosť, aby v lehote do 90 dní odo dňa doručenia uznesenia podala na Okresnom súde v Čadci proti žalovanému návrh na začatie konania o ochranu osobnosti, stav ohrozovania osobnej integrity žalobníčky pretrvával, pretože až v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca, pod sp. zn. 3T/23/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.02.2011 bolo konštatované, že žalovaný sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona, teda dňa 07.03.2011, v čase podania takéhoto návrhu na ochranu osobnosti proti žalovanému stav nebezpečného vyhrážania sa bol veľmi čerstvý a aktuálny, avšak samotná navrhovateľka v konaní pred súdom na pojednávaní dňa 11.09.2012 uvádzala, že po podaní návrhu na vydanie predbežného opatrenia sa odporca zdržiava fyzických a slovných útokov na jej osobu a vyhrážok. Teda možno konštatovať, že v čase po vydaní predbežného opatrenia si žalovaný uvedomil nielen túto skutočnosť, ale aj svoje postavenie, keďže rozsudkom súdu v trestnom konaní mu bola uložená skúšobná doba podmieneného odsúdenia, že by si mohol privodiť premenu trestu odloženého na skúšobnú dobu, ktorý by mu mohol byť prípadne premenený na nepodmienený trest odňatia slobody a aj táto skutočnosť zrejme ovplyvnila ďalšieho jeho správanie a postoje voči žalobníčke.

Súd pri rozhodovaní vychádzal zo stavu ku dňu rozhodovania, kedy mal preukázané, že vyhrážanie a útoky na adresu žalobníčky netrvajú v čase rozhodovania, a preto návrh navrhovateľky, aby rozhodnutím súdu uložil povinnosť žalovanému nepribližovať sa na vzdialenosť menšiu ako päť metrov k žalobníčke, zdržiavať sa v blízkosti jej obydli a vstupovať do bytu žalobníčky nepovažoval súd za potrebné, pretože okrem toho samotná žalobníčka tvrdila, že už najmenej jeden rok žalovaný do jej bytu nevstúpil a pokiaľ prišiel po deti, tak sa zdržiaval pred vchodovými dverami do bytu. Teda stav ohrozenia v súčasnej dobe neexistuje, a preto súd návrh zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania súd opiera o ust. § 147 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, kedy účastníkovi alebo jeho zástupcovi môže súd uložiť, aby uhradil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobil svojím zavinením, alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti podaného návrhu oproti rozhodnutiu súdu dospel k záveru, že návrh navrhovateľky v čase jeho podania bol dôvodný, o čom svedčia vyššie špecifikované dôkazy, ktoré v konaní boli produkované, z ktorých súd dospel k záveru, že krátko pred podaním tohto návrhu stav ohrozovania žalobníčky žalovaným pretrvával dlhšiu dobu a žalobníčka bola odkázaná pri vydaní predbežného opatrenia priamo súdom na podanie takejto žaloby. Medzičasom sa však stav zmenil, z dôvodov ktoré boli vyššie uvedené, avšak súd vzhľadom na dôvodnosť podaného návrhu v čase jeho podania považoval rozhodnutie o trovách konania za rozhodnutie, ktorým možno konštatovať, že správaním sa žalovaného vznikli žalobníčke trovy, ktoré by inak neboli vznikli a priznal jej právo na náhradu 50% vzniknutých trov.

Žalobníčka bola právne zastúpená advokátom, ktorý si nárokoval náhradu trov konania, avšak v lehote troch dní tieto trov dní tieto trovy konania bližšie nešpecifikoval, preto súd o trovách rozhodol v zmysle Zákona č. 655/2004 Zb. zákonov, keď odmena za jeden úkon právnej pomoci podľa § 10 ods. 8 citovaného zákona, pre tento druh súdneho konania je určená z tarifnej hodnoty 1.000,-- € a odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 41,49 €. Právny zástupca žalobníčky vykonal vo veci dva úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie zastúpenia a zastúpenie na pojednávaní konanom dňa 11.09.2012. Odmena za dva úkony právnej pomoci predstavuje 82,98 €, režijný paušál k dvom úkonom predstavuje 7,41 € a jedenkrát 7,63 €, spolu 15,04 €, teda odmena advokáta spolu s režijným paušálom je 98,02 € a 50 % priznaná náhrada súdom predstavuje sumu 49,01 €, zaokrúhlene 49,-- €, ktorú sumu súd zaviazal žalovaného uhradiť na účet právneho zástupcu žalobníčky JUDr. Mareka Belku do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Žiline.

Podané odvolanie musí spĺňať náležitosti ustanovenia § 205 O. s. p. - všeobecné náležitosti ustanovenia § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z. z.)